

JOHANSSON ROLPH MÄRKLIN

Vårsång.

Marsch.

B*****

mf

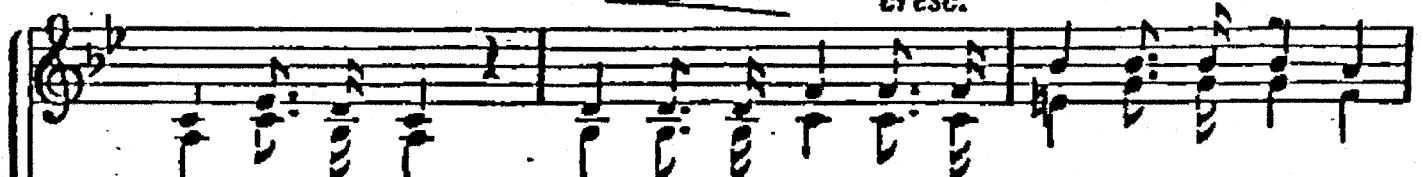

1. Glad, så-som få-geln i mor-gon-stun-den, häl-sar jag vå-ren i
2. Glad, så-som få-geln i mor-gon-stun-den, sjunger jag vå-ren i

mf

cresc.

fris-ka na-tur'n. Lär-kan mig sva-rar och tra-s-ten i lun-den,
fris-ka na-tur'n. Sor-gen der i-lar från sjä-len, som blun-den

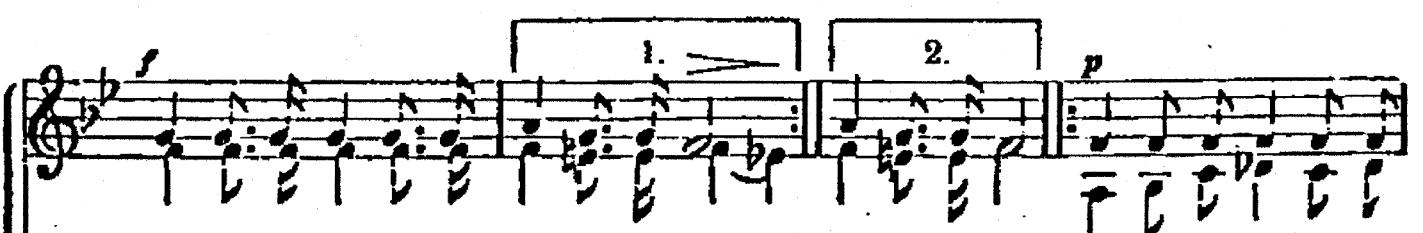
cresc.

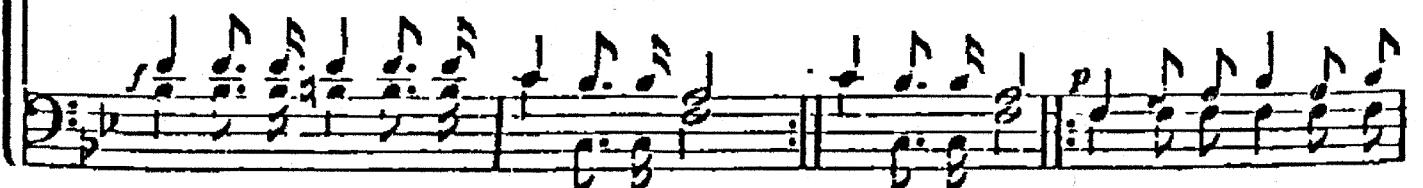
1. >

2.

p

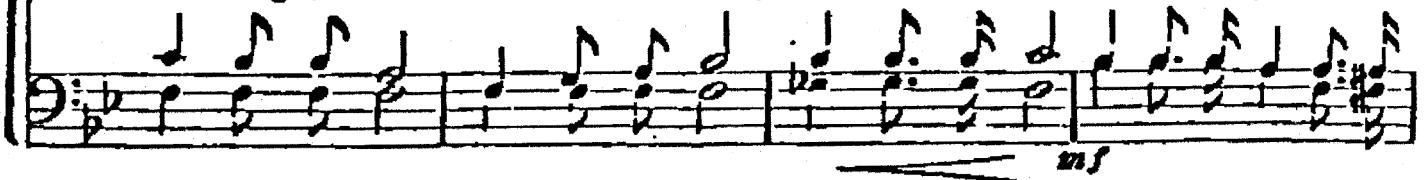

är-lan på åkern och or-ren i sur'n. or-ren i sur'n. Se, hur de silv-ra-de
i-lar från ögat, som få-gel från bur'n. fågel från bur'n. Lunder och sjö-ar i

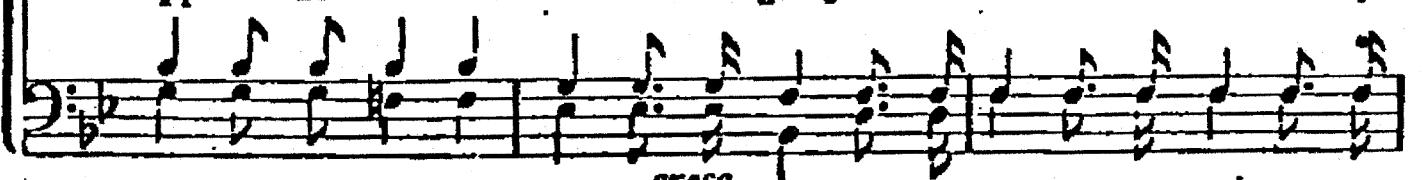
bäckar-na små hop-pa och slå, hop-pa och slå vänli-ga armar kring
vår-da-gens dräkt: sän-den er flåkt, sän-den er flåkt, visken alltjämt i mitt

cresc.

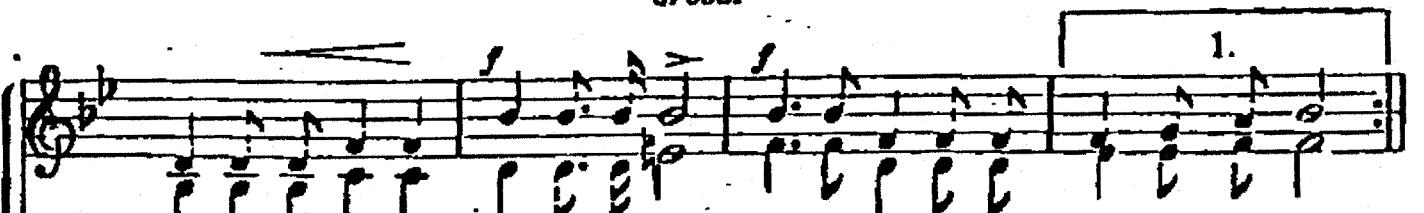

tu-vor och ste-nar! Se, hur det spritter i bus-kar och gre-nar av
öpp-na-de sin-ne vä-rens och glädjens och barn-domens min-ne! Ty

cresc.

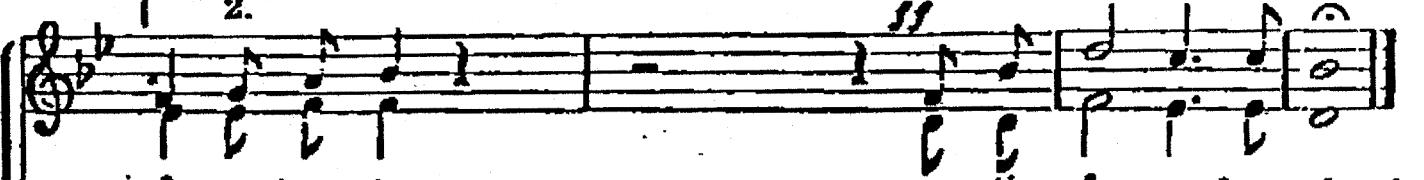
1.

liv och avdans, av liv och avdans, i den härli-ga vår-so-lens glans!
sorgen förgår, ty sorgen förgår, som ett moln i den blomman-de vår.

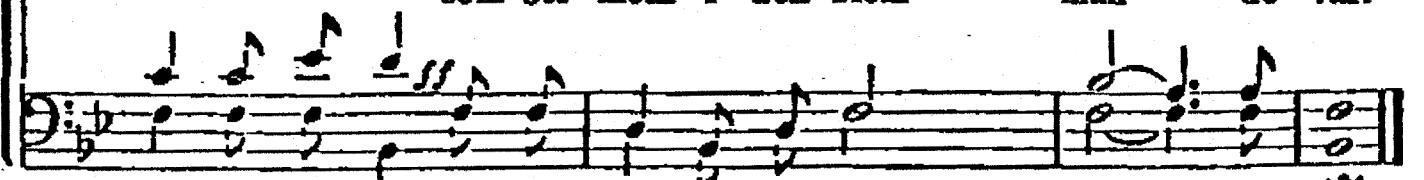

2.

vår-so-lens glans,
blomman-de vår,
i den här-li-ga vår—
som ett moln i den blom—

u---ti vår---so---lens glans!
i den blom---man---de vår.
so---lens glans!
man---de vår.

H. Sätherberg.